

षड्विंशः पटलः ।

७३३

अघोरादिमन्त्रप्रसङ्गात् खड्गरावणमन्त्रोपि रौद्रत्वसामान्येन मन्त्रदेवता-
प्रकाशिकोक्तप्रकारेण लिख्यते —

भैरवऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः । खड्गरावणरुद्रो देवता । खां हत् ।
खीं शिरः । इत्याद्यङ्गानि । खीं बीजम् । ह्रीं शक्तिः । ध्यानम् —

खण्डाकपालसृणिमुण्डकृपाणखेट खट्वाङ्गशूलडमरूनभयं दधानम् ।

रक्ताङ्गमिन्दुशकलाभरणं त्रिणेत्रं पञ्चाननाब्जमरुणांशुकमीशमीडे ॥

ओं नमः पशुपतये ओं नमो भूताधिपतये ओं नमो रुद्राय लल
खड्गरावण विहर विहर सर सर नृत्य नृत्य श्मशानभस्मार्चि (त्रि)त-
शरीराय घण्टाकपालमालाधराय व्याघ्रचर्मपरिधानाय शशाङ्ककृतशेखराय
कृष्णसर्पयज्ञोपवीतिने चल चल वल्ग वल्ग अनिवर्तिकपालिने हन हन
भूतान् त्वासय त्वासय मण्डलमध्ये घट्ट घट्ट रुद्रांकुशेन समयं प्रवेशय
प्रवेशय आवेशय आवेशय चण्डासिधाराधिपतिः रुद्र आज्ञापयति स्वाहा ॥

खड्गरावणमन्त्रोयं सप्तत्यूर्ध्वशताक्षरः ।

अयुतद्वितयं जपेत् । घृतसिक्तेन पायसेन दशांशं जुहुयात् पुरश्चरणार्थम् ॥

अथ पूजाविधिः —

प्राक् प्रासादविधानोक्तशैवपीठे खं इति बीजेन मूर्तिं संभाव्य
मूलेन समावाह्य समर्चयेत् । अङ्गैः दलमूलेषु प्रथमावृत्तिः । चुलुङ्कुण्डायै०
प्रस्खलन्त्यै० कृष्णपिङ्गलायै० फल्गुन्यै० चिरमल्लायै० मत्तमालिकायै० ठेङ्गिण्यै०
वज्राङ्कितजटायै० ८ इति द्वितीयावृत्तिः । मातृमिस्तृतीया । रौद्राय०
पिङ्गलाय० श्मशानाङ्गाय० भीषणाय० दृढकण्ठाय० भृङ्गिरिदये० आमामर्दाय०
महाकालाय० ८ एते अष्टौ द्वारपालाः द्वौ द्वौ पूर्वादिदिक्षु । पुनः कुम्भ-
कर्णाय० अशोकाय० भल्लाटकाय० जातहारकाय० ४ इति कोणेष्वेकैकम् ।
एवं द्वारपालैश्चतुर्थ्यावृत्तिः । इन्द्रादिभिः पञ्चमी । इत्थं संपूजयेत् । भूत-
निग्रहप्रधानोयं मन्त्रः ॥